

עפ"ג 11841/06/14 - צ ח פ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

07 ספטמבר 2014

עפ"ג 11841-06-14 פ נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטין

צ ח פ

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובאת כוחו עו"ד לילך מאיר וולף (סניגוריה ציבורית)

ב"כ המשיבה עו"ד אור ממון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 26083-04-13 (בית משפט השלום ברחובות) בשתי עבירות של תקיפת בת זוגו, האחרונה ביום 2.2.13, כאשר על רקע ויכוח בינו לבין אשתו ובתגובה לדברי אשתו שהיא רוצה לצאת מהבית, השיב לה שלא תדבר אליו בצורה כזו וכששאלה אותו אם הוא רוצה להכותה, סטר לה המערער על לחיה באמצעות חיתול והראשונה, שנה לפני כן, כאשר במהלך ויכוח בין המערער לאשתו, במהלכו גידפה האישה את הוריו, סטר לה המערער על לחיה.

2. המערער נידון ל-100 שעות של"צ, ל-6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין והועמד בפיקוח שירות המבחן, על פי המלצת שירות המבחן, למשך שנה.

3. הערעור מכון כלפי הרשעת המערער וכלפי חומרת העונש שהוטל עליו.

עמוד 1

4. ב"כ המערער טוענת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר ייחס חשיבות לחומרה יתרה לתקיפת המערער את אשתו שכן במקרים דומים, אשר צוטטו בהודעת הערעור והוצגו בפנינו, ננקט הליך של אי הרשעה גם במקרה תקיפה חמורים מאלה שבהם הורשע המערער.

ב"כ המערער טוענת גם כי בית משפט קמא לא לקח בחשבון את חרטתו הכנה של המערער ואת הטיפול באלימות שהוא לוקח ולקח במסגרות למניעת אלימות במשפחה.

ב"כ המערער טוענת כי בית משפט קמא לקח בצורה מצומצמת את דרישת "הנזק הקונקרטי" הנדרשת לצורך ביטול הרשעה שכן במקרה זה יש חשש משמעותי לפגיעה בפרנסתו של העותר אשר לאחרונה חתם על חוזה עבודה עם המרכז הישראלי לתעסוקה שחלק מעיסוקיו כרוך בעבודה עם משרדי ממשלה, אשר תימנע מהעותר באם תיוותר הרשעתו על כנה.

5. ב"כ המשיבה מתנגד לביטול הרשעתו של המערער וסומך התנגדותו על התנהגותו האלימה כלפי אשתו, שגרמה לאשתו לעזוב את ביתה וללכת למעון לנשים מוכות ועל האמור בתסקיר שירות המבחן, הגם שהמליץ שלא להרשיע את המערער, לפיו קיים עדיין סיכון להישנות העבירות מצידו של המערער.

6. עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי הוא התייחס בחומרה, ובצדק, להתנהגותו האלימה של המערער כלפי אשתו וחסד עשה עם המערער כאשר אימץ את המלצת שירות המבחן להטיל עליו עבודות של"צ לתקופה מצומצמת שכן מדובר בשני אירועים אלימים במהלך כל אחד מהם סטר המערער לאשתו ואין לראות בהם משום מסכת אירועים אחת לאור הזמן שחלף בין שני האירועים, כאשר במהלך אותו זמן לא נקט המערער בכל צעד על מנת לטפל בבעיית האלימות שממנה הוא סובל, כפי שהופיעה בהתנהגותו לאשתו בפעם הראשונה, כמו גם בפעם השנייה, גם אם הדברים נעשו בתגובה להתנהגותה של אשתו כלפיו.

7. בית משפט קמא לא התעלם מהאמור בתסקירי שירות המבחן בכל הקשור לרקע שעמד בבסיס התנהגותו של המערער כלפי אשתו, כך גם לא התעלם מההליך הטיפולי שעבר המערער במרכז דולב ברחובות ובנכונותו לחזור ולהשתלב בהליך טיפולי בתחום למניעת אלימות במשפחה.

8. עם זאת, התחשב בית משפט קמא באמור בתסקיר שירות המבחן בכל הקשור לחשש לחזרת המערער על התנהגותו האלימה ובצדק קבע כי לא התקיים התנאי הראשון לנקיטה בהליך של אי הרשעה, הוא התנאי של עבירה לא חמורה.

9. למעלה מן הצורך, ומאחר וכאמור לא התקיים התנאי הראשון הדרוש לנקיטה בהליך של אי הרשעה, נאמר כי אין בעובדה שהמערער חתם, לאחר מתן גזר הדין של בית משפט קמא שהרשיע אותו, בחוזה עבודה עם מעסיק שחלק מעיסוקיו כרוך במגעים עם משרדי ממשלה, כדי למלא את התנאי השני של פגיעה קונקרטית בעיסוקיו של המערער, שכן גם אם המערער למד ייעוץ תעסוקתי, הרי הוא יכול ויוכל לעסוק במקצוע זה גם אצל מעסיק שהעיסוק אצלו איננו מותנה בתעודת יושר או שהוא עוסק

בעיסוקים כאלה שאינם כרוכים במקומות עבודה הדורשים תעודה כזו.

10. לא למותר לציין את מה שנאמר על ידי כב' השופט שוהם ברע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל, בסעיפים 6, 7 לפסק הדין כדלקמן:

"6. למעלה מן הצורך, אתייחס בקצרה לגופה של הבקשה. הבקשה דנן, נסובה כולה סביב שאלת הרשעתו של המבקש בעבירות אותן ביצע. נקודת המוצא לדיון בשאלה זו, היא כי יש להרשיע נאשם שאשמתו הוכחה, וכי הימנעות מהרשעה היא בגדר "חריג שבחריגים" (ע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.3.2013); רע"פ 4919/13 יזרמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.7.2013); ע"פ 9262/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח (4) 869 (2004). כדרי השופט ד' דורנר בעניין כתב: "המבחן ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה". מטבע הדברים, כל מקרה אשר נדונה בו האפשרות להימנעות מהרשעה הוא מקרה יחודי, אשר מערב שיקולים כבדי משקל, ובהם האינטרס הציבורי ונסיבותיו האישיות של הנאשם. הכרעה במקרים אלו תיעשה בהתאם למבחנים שנקבעו בהלכת כתב: ראשית, יש לבחון האם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. שנית, יש לבחון האם הרשעת הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו.

7. יש להראות, בהקשר זה, כי הפגיעה הצפויה בסיכויי שיקומו או בעתידו של הנאשם "אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית" שיש בהרשעה. במסגרת האינטרס הציבורי יינתן משקל ל"הרתעת היחיד והרבים, להעברתו של מסר המוקיע את דבר העבירה ואת מבצעו, ולהפקדה על מדיניות ענישה אחידה המקדמת את יסודות השוויון והודאות" (ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון [פורסם בנבו] (23.7.2009). עוד יש להוסיף, כי בבחינת הנזק העלול להיגרם לנאשם, אין מקום להסתפק ב"תרחיש תיאורטי", ויש להצביע על קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי אשר צפוי לנאשם כתוצאה מעצם ההרשעה (עניין פריגין; רע"פ 1439/3 קשת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.3.2013); רע"פ 8627/12 הנסב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.12.2012). לשיטתי, אין מקום להניח כי כל הרשעה של קטין צפויה לפגוע, מניה וביה, באופן מהותי באפשרותו להשתקם, ולפיכך גם לגבי קטין, לא מתייתרת הדרישה להראות כי צפוי לנאשם נזק קונקרטי. זאת, חרף מעמדם של שיקולי השיקום, אשר זוכים למשקל מיוחד במסגרת שיקוליל הענישה של קטינים (ראו עמדתי בע"פ 5931/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.2.2014)).

11. מכל האמור לעיל עולה כי אין המערער שבפנינו ואין המקרים נושא הערעור מצדיקים נקיטת ההליך החרג של אי הרשעה ואנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום י"ב אלול
תשע"ד, 07/09/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

אהרון מקובר, שופט
ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט